

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-07-000 193
Бања Лука, 25.9.2007. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија мр Вељка Икановића, као предсједника вијећа, те Обрена Бужанина и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће Сандре Ђукић као записничара, у кривичном предмету осуђеног Д. Б., због стицаја кривичних дјела тешке крађе из члана 232. став 2. у вези са ставом 1. тачка 1. и 4. КЗ РС и продуженог кривичног дјела прикривања из члана 246. став 3. КЗ РС, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката Ј. Ј. из Б. Л., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број К-31/06 од 05.9.2007. године, у сједници вијећа одржаној 25.9.2007. године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осуђеног Д. Б. изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број К-31/06 од 05.9.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број К-31/06 од 05.9.2007. године одбачена је као неблагоприятна жалба браниоца осуђеног Д. Б. изјављена против рјешења тог суда број 011-0-К-06-000 031 од 06.8.2007. године којим му је новчана казна у износу од 6.500,00 КМ, примјеном одредби члана 36. КЗ РС, замијењена у казну затвора у трајању од 130 дана.

Против тог рјешења о одбачају жалбе као неблагоприятне бранилац осуђеног, адвокат Ј. Ј. је поднио жалбу овом суду без означања жалбених основа побијања рјешења, с приједлогом да се жалба усвоји и да се „поступи по захтјеву осуђеног лица“.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се жалбом побија, а у смислу одредби члана 312. ЗКП-а, овај суд је одлучио као у изреци из следећих разлога:

Аргументима наведеним у образложењу жалбе није доведена у питање правилност утврђења побијаног рјешења на коме се заснива закључак да је жалба браниоца осуђеног Д. Б., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-06-000 031 од 06.8.2007. године поднесена по протеку законског рока од три дана за подношење жалбе на рјешење.

Наиме, код неспорних чињеница да је осуђени наведено рјешење примио дана 20.8.2007. године, а да је бранилац осуђеног жалбу на то рјешење уложио 24.8.2007. године (дакле, по протеку законског рока за изјављивање жалбе), без значаја је чињеница, а која се жалбом апострофира, да је бранилац поднио жалбу истог дана када га је осуђени ангажовао за браниоца. Нема законског упоришта становиште жалбе по коме се почетак рока за жалбу везује за моменат ангажовања браниоца за изјављивање жалбе, јер се тиме не може продужити преклузивни законски рок за подношење жалбе који стоји на располагању осуђеном. Ово и у ситуацији да је осуђени браниоца ангажовао у оквиру трајања рока за жалбу, а посебно је ирелевантно за оцјену благовремености жалбе када је овлаштење за подношење жалбе дато по протеку законског рока за њено подношење.

Из изнијети разлога жалба браниоца осуђеног је одбијена као неоснована а у смислу одредби члана 328. став 3. ЗКП-а.

Записничар
Сандра Ђукић

Предсједник вијећа
мр Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић